

عنوان مقاله:

وهابیت و گسترش اسلام تندرو در جنوب شرق آسیا

محل انتشار:

مطالعات تاریخی جهان اسلام، دوره 3، شماره 6 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محسن معصومی - استادیار گروه تاریخ و تمدن ملل اسلامی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

اسلام، در جنوب شرق آسیا از آغاز تا امروز، اسلامی صوفیانه، مدارا طلب و میانه رو بوده است. برجسته ترین ویژگی مسلمانان این منطقه در دوره های گوناگون تاریخی و معاصر، رواداری نسبت به پیروان دیگر ادیان و نحل های محلی و همزیستی مسالمت آمیز با آنها بوده است. در واقع اسلام در جنوب شرق آسیا همواره چهره های خندان و صلح جو داشته است. از اواخر قرن هجدهم و اوایل قرن نوزدهم مسلمانان جنوب شرق آسیا با اندیشه های وهابی آشنا شدند. از این دوره، بسیاری از علما مسلمان این منطقه برای تکمیل تحصیلات خود به شهرهای مکه و مدینه و قاهره سفر کردند و در این مراکز با وهابیه آشنا شدند. در قرن بیستم و با تشکیل کشور عربستان سعودی و در پی ایجاد مراکز آموزشی گوناگون در جنوب شرق آسیا، تاثیر اندیشه های وهابی بر مسلمانان جنوب شرق آسیا رو به فزونی نهاد. فعالیت های وهابیان در طول این مدت به ویژه در چند دهه اخیر در جنوب شرق آسیا موجب شد که برخی از مسلمانان این منطقه به تدریج از رواداری، میانه روی و مدارا طلبی به تندروی و ستیزه جویی با پیروان دیگر ادیان و نحل ها و حتی مسلمانان دیگر، روی آورند. در این مقاله پس از بیان چگونگی ورود اندیشه های وهابی به جنوب شرق آسیا، به نقش فعالیت های وهابیان در افزایش به تندروی و عدم مدارا در میان مسلمانان جنوب شرق آسیا پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

افراط گرایی اسلامی، جنوب شرق آسیا، عربستان سعودی، وهابیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393705>

